

Naar Dommen lyder paa Udlevering eller Afstaaelse af Ting, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor disse forefindes.

Har Domfældte ingen Bopæl i Riget, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor Domfældte antræffes, eller hvor Ting, som kunne tjene til Fyldestgørelse, forefindes.

§ 508.

Forretningen kan ikke fremmes, medmindre der under den gives behørigt Møde fra Domhaverens Side. Saadant Møde er dog uforment, naar Dommen eller Forliget lyder paa Betaling af en Pengesum, der, bortset fra de efter Sagens Begyndelse paaløbne Renter og Sagsomkostninger, ikke overstiger 100 Kr., og der ikke æskes Udlæg i fast Ejendom.

Eksekutionsforretningen kan foregaa, selv om Domfældte ikke træffes til Stede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen anden fremtræder som befuldmægtiget til at give Møde for Domfældte, Fogden opfordre hans Hustru, Børn over 18 Aar, Tyende eller andre i hans Tjeneste staaende eller til Husstanden hørende voksne Personer, som ere til Stede, til at varetage hans Tarv under Forretningen. Ere saadanne ikke heller at antræffe, eller ere de uvillige til at optræde, rettes en lige Opfordring til hans Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, for saa vidt nogen af disse er til Stede.

§ 509.

Forretningen begynder med, at Fogden opfordrer vedkommende til ved Forordningens Fyldestgørelse og de Domfældte til Last faldende Omkostningers Betaling at afværge Eksekutionens videre Fremgang. Sker dette ikke, skrider Fogden til at foretage de fornødne Eksekutionshandling i Overensstemmelse med Kapitel 46.

Naar Rekvirenten i Henhold til § 508 ikke møder under Forretningen, skal Fogden være pligtig at modtage det fordrede eller Afdrag derpaa, naar saadant tilbydes, med samme Virkning, som om Betalingen var sket til Rekvirenten.

§ 510.

Naar Domfældte ikke paaviser behørige Udlægsgenstande, er han pligtig paa Fogdens Forlangende at aabne sine Værelser og Gemmer, for at det kan ses, om heri indeholdes Genstande, som egne sig til Udlæg. I Vægringstilfælde, saavel som naar ingen træffes til Stede, der er i Stand til at efterkomme Forlangendet, kan Fogden skride til den fornødne Magts Anvendelse. I fornødent Fald er Fogden ligeledes beføjet til at undersøge Domfældtes Person, hvis der er Grund til at antage, at han har skjult Værdigenstande paa sig. En saadan Undersøgelse kan dog ikke iværksættes af Sognefogden uden i Henhold til særlig Ordre fra Fogden, og dennes Beslutning derom maa stedse ske ved en af Grunde ledsaget Kendelse. Om Foretagelse af en saadan Undersøgelse skal altid gøres udtrykkelig Bemærkning i Fogedbogen.

§ 511.

Skyldneren er pligtig under Eksekutionsforretningen paa Forlangende at opgive redelig og overensstemmende med Sandheden, hvad han ejer til Fyldestgørelse af Fordringen, samt i øvrigt at meddele alle i saa Henseende fornødne Oplysninger. Er Skyldneren ikke til Stede, kan Rekvirenten begære Forretningen udsat og med et af Fogden bestemt Varsel lade ham tilsige til Møde. Er Rekvirenten i Medfør af § 508 ikke mødt, kan Fogden, naar han finder det fornødent, af egen Drift udsætte Forret-